

Sectoraal comité van het Rijksregister

Beraadslaging RR nr 77/2009 van 23 december 2009

Betreft: aanvraag van het eHealth-platform met betrekking tot gebruik van het Rijksregisternummer door geneesheren in het kader van het beheer van het elektronisch medisch dossier, het globaal medisch dossier en het summarized electronic health record (RN/MA/2009/266)

Het Sectoraal comité van het Rijksregister, (hierna "het Comité");

Gelet op de wet van 8 augustus 1983 *tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen* (hierna "WRR");

Gelet op de wet van 8 december 1992 *tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens* (hierna WVP), inzonderheid artikel 31**bis**;

Gelet op het koninklijk besluit van 17 december 2003 *tot vaststelling van de nadere regels met betrekking tot de samenstelling en de werking van bepaalde Sectorale comités opgericht binnen de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer*;

Gelet op de aanvraag van het eHealth-platform, ontvangen op 21/10/2009;

Gelet op de aanvraag van het technisch en juridisch advies gericht aan de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken op 20/11/2009;

Gelet op het verslag van de Voorzitter;

Beslist op 23 december 2009, na beraadslaging, als volgt:

I. VOORWERP VAN DE AANVRAAG

De aanvraag van het eHealth-platform strekt ertoe om geneesheren te machtigen om het identificatienummer van het Rijksregister te gebruiken ter identificatie van de patiënt in het elektronisch medisch dossier, het globaal medisch dossier en het summarized electronic health record.

Volgens mondelinge toelichting wordt er vanuit het veld aangedrongen op een dergelijke machtiging teneinde alle geneesheren, dus ook huisartsen, in de gelegenheid te stellen om maximaal te kunnen genieten van de modaliteiten die het eHealth-platform aanbiedt.

II. ONDERZOEK VAN DE AANVRAAG

A. TOEPASSELIJKE WETGEVING

A.1. Wet van 8 augustus 1983 (WRR)

Artikel 8, eerste lid, WRR legt de principiële machtigingsbevoegdheid van het Comité m.b.t. het gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister vast (bevestigd in artikel 16, 1°, WRR). Artikel 5, eerste lid, WRR somt op wie in aanmerking kan komen voor een dergelijke machtiging.

Hierbij moet vooreerst aangestipt worden dat geneesheren, in tegenstelling tot bijvoorbeeld notarissen, gerechtsdeurwaarders en advocaten, geen beroepsgroep vormen die uitdrukkelijk in dit artikel wordt geïnviseerd.

Daarnaast voorziet alleen artikel 5, eerste lid, 3°, in de mogelijkheid voor fysieke personen om, in een specifiek omschreven situatie, toegang te krijgen tot het Rijksregister of om het identificatienummer ervan te gebruiken. Fysieke personen kunnen worden gemachtigd voor zover zij handelen als onderaannemer van Belgische openbare overheden en openbare of private instellingen van Belgisch recht. In het algemeen handelen geneesheren in eigen naam en voor eigen rekening, zodat zij op basis van deze bepaling dus niet in aanmerking komen om gemachtigd te worden.

Het Comité stelt bijgevolg vast dat geneesheren niet ressorteren onder een van de doelgroepen opgesomd in artikel 5, eerste lid, WRR en op basis van deze bepaling dus niet in aanmerking komen om gemachtigd te worden.

A.2. Wet van 21 augustus 2008¹ (EHW)

Artikel 8, § 1, tweede lid, WRR voorziet in de mogelijkheid om af te wijken van de in artikelen 8, eerste lid en 16, 1°, WRR geformuleerde principiële bevoegdheid van het sectoraal comité van het Rijksregister: *"De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en na advies van het sectoraal comité, in welke gevallen geen machtiging vereist is."*

Met betrekking tot een gelijkaardige afwijking op de principiële bevoegdheid van het Sectoraal comité voor de Federale Overheid merkte de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in haar advies nr. 15/2006 van 14 juni 2006 op:

" ... stelt de Commissie toch vast dat, zoals voor elke uitzondering, zij wat betreft haar toepassingsgebied een restrictieve interpretatie aanhangt, a fortiori van zodra wanneer zij leidt tot een verschil in behandeling tussen het geheel van begunstigde of betrokken personen door voormeld artikel 36bis.

In voorkomend geval komt het toe aan de Koning om zijn intentie om beroep te doen op deze uitzondering op expliciete wijze te bepalen en te motiveren, met dien verstande dat de mogelijkheid om zich aldus vrij te stellen van de machtiging door voormeld sectoraal comité in niets de verplichting in de weg staat om de overige materiële bepalingen van de WVP te respecteren, en meer bepaald het artikel 4.

Indien hiertoe aanleiding bestaat, kan het nut van een voorafgaande consultatie van de Commissie, voorafgaand aan de aanvaarding van dergelijk koninklijk besluit, worden overwogen."

De wetgever kan via een rechtsnorm van gelijke rang derogeren van de procedure opgelegd door de WRR, en dus afwijken van de principiële bevoegdheid van het Sectoraal comité van het Rijksregister. Dergelijke afwijking moet strikt geïnterpreteerd worden.

De EHW bevat eigenlijk twee dergelijke afwijkingen:

- artikel 7 EHW bepaalt dat het eHealth-platform voor de uitvoering van zijn opdrachten het recht heeft om het identificatienummer van het Rijksregister te gebruiken;
- artikel 8 EHW verplicht het gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister bij de mededeling van niet-gecodeerde persoonsgegevens aan en door het eHealth-platform. Gezien het eHealth-platform krachtens zijn wettelijke opdrachten een aantal basisdiensten

---

¹ Wet van 21 augustus 2008 houdende oprichting en organisatie van het eHealth-platform.

aanbiedt, zoals orchestratie van elektronische processen, een portaalomgeving, een systeem voor gebruikers- en toegangsbeheer of een systeem voor de vercijfering van gegevens, komt de mededeling aan of door het eHealth-platform in concreto neer op het gebruik van één of meerdere van deze basisdiensten.

Voor wat het eHealth-platform betreft is de situatie duidelijk: het is wettelijk gemachtigd om het identificatienummer te gebruiken. Voor de gebruikers van het eHealth-platform is de situatie minder eenduidig.

Krachtens artikel 8 EHW is een geneesheer – een van de belangrijke doelgroepen van de EHW - die een beroep wenst te doen op de diensten van dit platform, verplicht het identificatienummer te gebruiken.

De memorie van toelichting laat er geen twijfel over bestaan dat de actoren in de gezondheidszorg teneinde de correcte identificatie te waarborgen het identificatienummer moeten gebruiken n.a.v. een gegevensuitwisseling met tussenkomst van het eHealth-platform², d.w.z. met gebruik van een basisdienst aangeboden door het eHealth-platform. Het gebruik van het identificatienummer voor dit doeleinde wordt dus wettelijk geacht proportioneel te zijn.

Instanties die diensten ter beschikking stellen of aanbieden, kunnen ervoor opteren om daarbij gebruik te maken van basisdiensten aangeboden door het eHealth-platform³. Momenteel maken reeds een hele reeks toepassingen gebruik van basisdiensten van het eHealth-platform zoals de consultatie wilsverklaring euthanasie, kankerregistratie, de griepvaccinatie die ter beschikking staan van de huisartsen (in de nabije toekomst zullen er nog andere operationeel worden).

² "Dit artikel voorziet het verplicht gebruik van de identificatienummers bedoeld in artikel 8 van de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid bij de uitwisselingen van persoonsgegevens die met tussenkomst van het eHealth-platform verlopen. Dit houdt in dat bij de uitwisseling van persoonsgegevens met tussenkomst van het eHealth-platform enkel gebruik mag worden gemaakt van hetzij het identificatienummer van het Rijksregister van personen, hetzij (indien betrokkene niet over een identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen beschikt) het identificatienummer toegekend door de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid. Het hanteren van een unieke identificatiesleutel biedt waarborgen voor een correcte identificatie van de betrokkenen in elk stadium van de uitwisseling van persoonsgegevens, dat wil zeggen zowel bij de verzender en de bestemming van de persoonsgegevens als bij de (eventueel) overige tussenkomende partijen.

De verplichting tot het gebruik van hogervermelde identificatienummers geldt enkel in het kader van de uitwisseling van persoonsgegevens waarin het eHealth-platform tussenkomt. De actoren in de gezondheidszorg kunnen dus voor andere (interne) doeleinden gebruik blijven maken van een eigen identificatiesysteem. Willen zij toch onverkort en in alle omstandigheden gebruik kunnen maken van hogervermelde identificatienummers, dan dient gewezen te worden op artikel 8, § 1, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, ingevolge hetwelk het gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister een principiële machtiging van het Sectoraal comité van het Rijksregister, opgericht in de schoot van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, vergt. de natuurlijke (...)."

Was oorspronkelijk artikel 109 van het wetsontwerp houdende diverse bepalingen (Kamer, document 52-1200, nr. 1, blz. 93).

³ Het gebruik van het eHealth-platform wordt niet wettelijk verplicht gesteld.

Het Comité besluit hieruit dat voor zover een geneesheer beroep doet op een dienst die gebruik maakt van een basisdienst die door het eHealth-platform wordt aangeboden, artikel 8 EHW een wettelijke basis verschaft om hem te machtigen om het identificatienummer te gebruiken.

Het Comité specificceert in dit verband dat in de huidige stand van de wetgeving:

- het identificatienummer uitsluitend mag gebruikt worden wanneer de arts ten behoeve van een patiënt beroep doet op een dienst die gebruik maakt van een basisdienst die door het eHealth-platform wordt aangeboden;
- de geneesheer het identificatienummer in het medisch dossier van de patiënt mag registreren en bewaren met het oog op het gebruik ervan bij de aanwending van diensten die gebruik maken van basisdiensten aangeboden door het eHealth-platform ;
- het identificatienummer uitsluitend met het oog op de identificatie van de patiënt voor het hiervoor wettelijk omschreven doeleinde door de geneesheren mag worden gebruikt.

A.3. Wet van 8 december 1992 (WVP)

Op grond van artikel 4 WVP vormt het identificatienummer van het Rijksregister een persoonsgegeven, waarvan de verwerking slechts is toegelaten voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden. De persoonsgegevens moeten bovendien toereikend, ter zake dienend en niet overmatig zijn, uitgaande van de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt.

B. PROPORCIONALITEIT

B.1. Ten overstaan van de duur van de machtiging

Er wordt een machtiging voor onbepaalde duur gevraagd teneinde de ondubbelzinnige en correcte identificatie van de patiënt in de toekomst te garanderen.

Het Comité stelt vast dat met het oog op de doeleinden een machtiging van onbepaalde duur gepast is (artikel 4, § 1, 3°, WVP).

B.2. Ten overstaan van de bewaartermijn

Er wordt verwezen naar de bewaartermijn die geldt voor het medisch dossier in zijn totaliteit. Die wordt vastgesteld door artikel 46 van de Code van de geneeskundige plichtenleer en bedraagt 30 jaar na het laatste contact met de patiënt.

In het licht hiervan is het Comité van oordeel dat de vooropgestelde bewaartermijn conform artikel 4, § 1, 5°, WVP is.

B.3 Intern gebruik en/of mededeling aan derden

Het nummer mag door de geneesheren uitsluitend worden gebruikt voor de correcte identificatie van hun patiënten bij het gebruik van diensten die gebruik maken van basisdiensten die door het eHealth-platform worden aangeboden. Het Comité stelt vast dat het gebruik en de mededeling van het identificatienummer door geneesheren buiten deze context momenteel wettelijk niet toegelaten is.

C. VEILIGHEID

De gemachtigde geneesheren zijn er krachtens artikel 16, § 4, WVP toe gehouden om in een passende beveiliging te voorzien teneinde de vertrouwelijkheid van de persoonsgegevens van hun patiënten te garanderen evenals ieder onrechtmatig gebruik ervan te voorkomen.

Daarbij dienen de gemachtigde geneesheren in het bijzonder aandacht besteden aan artikelen 4 en 5 WVP m.b.t. de gegevensverwerking en aan punten 4 tot en met 13 die zijn opgenomen in het evaluatieformulier van het Comité (<http://www.privacycommission.be/nl/static/pdf/vragenlijst-nr-vs-01.pdf>). Het Comité kan ten allen tijde eisen dat een geneesheer aantoont dat hij afdoende maatregelen inzake informatieveiligheid heeft genomen.

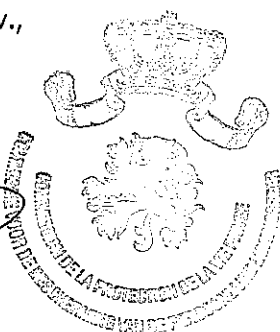
Daarbij zullen zij tevens rekening moeten houden met de instructies ter zake van het Sectoraal comité van de Sociale Zekerheid en van de Gezondheid en de initiatieven van het Overlegcomité met de gebruikers van het eHealth-platform ter bevordering van een veilige en vertrouwelijke behandeling van persoonsgegevens die de gezondheid betreffen.

**OM DEZE REDENEN,
het Comité**

stelt vast dat geneesheren krachtens artikel 8 EHW gemachtigd zijn om het identificatienummer van het Rijksregister te gebruiken wanneer zij beroep doen op diensten die gebruik maken van basisdiensten die door het eHealth-platform worden aangeboden. Bij het gebruik ervan moeten zij de modaliteiten bepaald in deze beraadslaging in acht nemen.

Voor de Administrateur m.v.,

Patrick Van Wouwe

De Voorzitter,

A handwritten signature in black ink, consisting of several loops and a long horizontal stroke.

Mireille Salmon